

SAMOBORSKI LIST

God. XXII.

U Samoboru, 1. svibnja 1925.

Br. 9

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Plaćivo i isplivo u Samoboru.

Uprava i uređništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema oglasu. Za oglas, koji se više puta uvlači, daje se smisla popust. Rubopisi se ne vraćaju.

Razvitak i značenje kulta Zrinjskih-Frankopana.

Što je vjerolomni Habsburg s crnom bečkom kamarilom poslije g. 1848. hrvatsku lojalnost i goleme usluge nagradio krutim apsolutizmom i najodvratnijom reakcijom; što je na Hrvate poslao legije činovnika „Dač bema“ te čeških i slovenskih odmetnika, da zastupaju i šire germanizaciju po našim uređima, školama i u javnome životu; što nam je grkljan okrutno stegnuo uže m. Bachovih patenata, koji nas još danas krvavo biju u rukama nekih bezdušnih birokrata: To je sve duboko ogorčilo hrvatske duše, pak nije čudo, da su hrvatske, naročito i graničarske čete — kako smo lane spomenuli, g. 1859. zatajile pri odlučnom sukobu na solterinskom groblju te nisu htjele sa starim članom jurnuti na bajunete plemenitih francuskih boraca, premda ih je Franz Josef sam glavom iz neposredne blizine na to pozivao. Bijaše to znak vremena, da onda nečuveni i nevidjeni!

I na prevažnom hrvatskom saboru g. 1861. ono nešio grančarskih zastupnika nisu spadali među najgore, po duhu svome.

G. 1866. je službeno i na veliko proslavljena 300-godišnjica veličajne borbe i herojske smrti hrvatskoga Leonide Nikole Zrinjskoga kod Sigeta grada. Slavi su se pridružili i mnogi hrvatski rodoljubi. Ali se je za onda još mala četa, s kojom je Ante Starčević kasnije stvorio moćnu hrvatsku stranku prava, prema toj proslavi držala hladno i rezervirano, pitajući, kakve je konačno plodove doneslo žrtvovanje tih hrvatskih divjunaka i zašto izostade „pomoć od cara Maksimilijana“? Od onda se je stalo naprotiv naglašavati i uzvisivati slavu, slobodoljublje i junačku smrt

Petra Zrinjskoga i Krste Frankopana. Taj se je kult naglo širio, većinom dakako potajice, jer su slavitelji mučeni ka iz Wiener-Neustadta bili smatrani i proganjani kao veleizdajnici. Kult su širili ponajviše djaci s visokih i srednjih škola, smiono i vrlo istrajno, premda su dapače srednjoškolci radi same priredbe misa zadušnica čak po državnom odvjetniku, kamo li po školskim vlastima proganjani bili.

G. 1871. slijedila je protuaustrijska rakovička buna, upriličena po slavnom Eugenu Kvaterniku. Pravaši su postajali sve brojniji i otporniji tako, da se je oko 1880. unatoč policijskih i drugih progona na sve strane orilo: „Živila spomena Zrinjskih Frankopana — oni bili uzorom hrvatskijeh bana!“ U to je vrijeme pridošla i Harambašić-Zajčeva „Zrinjski Frankopanka“, koja je od svih djaka i rodoljubnijih pjevača pjevana upravo sa svetim oduševljenjem.

Radi maloga prostora moramo skratiti te prelazimo odmah na dobu poslije „preokreta“. Onda su svi Hrvati zanosno slavili glasovite junake, patriote i mučenike slobode, pak se pozurilo da njihove svete kosti prenesu u bijeli i prijestolni naš Zagreb. Beogradski mogućnici su Hrvate onda u tome pomagali, jer im je jako konveniralo, što je kult Zrinjskih-Frankopana bio dakako od uvijek združen s mržnjom na Beč i Habsburge. Ali je i u tome pogledu počeo sa stanovite strane do skora hladniji vjetar piriti. . . .

Obnovljeno hrv. Sokolstvo je zaključkom glavne skupštine H. S. Saveza od 28. svibnja 1922. uvrstilo među stožerne i vječne dužnosti svojih društava i članstva, da vode brigu oko toga, kako bi 30. travnja bio proslavljen dostojno narodnih velikana. Taj se

dan ima smatrati specijalno Sokolskim danom a cilj je proslavi:

1) uzvisivati osobno junačstvo, kojega vanredan, sjajan, po svem svijetu čuveni primjer za života dadoše ovi mučenici (samo podmuklo i na prevaru zarobljeni), naročito Petar bijaše divan, smion junačak, delija bez takmača na maču, sablji i koplju bojnome;

2) uzvisivati odanost spram naroda i narodne riječi, kako su ju pokazivali slavljenci, koji, premda potječući od staroga i visokoga plemenitaškoga roda te neizmjereno bogati, hrvatskom se knjigom baviše, a silni, ban Petar poslijednje pismo svojoj ženi sladkom hrvaštinom piše: „Moje drago srce“;

3) podjarivati mržnju na pohotnoga stranca, kako su je i oni gojili, pak za to i živote položili, kad je htio da nepravedno gospodari na Tvome, narode, pragu i u Tvome domu, čega svijestan Hrvat nikada dozvoliti ne smije ni ne će;

4) slavljati hrvatskim ženama kao svijetli primjer i uzor lijepu i plemenitu Katu Zrinjski rođ. Frankopanku, koja je bila svomu mužu ne samo vjerna družica srca, već i odana, požrtvovna pomoćnica u svem, što je on poduzimao i radio za dobro i spas naroda.

Te su misli, te namjere lebdile i lebde pred očima vodstvu hrvatskoga Sokolstva, pa dao Bog, neka se uz samozatajan rad ne samo Sokolova i Sokolica, već čitavoga naroda, obistine i u djelo prevedu, da se razbija hrvatska snaga i veličina naroda u krasnoj domovini, na bajnim žalovima srebropjenoga Jadranskoga mora, gdje pitomi, trijezni i radini narod stoljećima pak još i danas nosi crninu od žalosti za svojim dječim i dobrim Zrinjskima i Frankopanima. Dr. J.

Skender Fabković

(Nastavak).

U prvoj glavnoj skupštini „Hrv. pedagog. zbornice“ držanoj dne 22. rujna 1872. izabran je Fabković na tri godine predsjednikom. Kad se navršilo tri godine, što je bio predsjednikom, onda je u glavnoj skupštini, držanoj mjeseca prosinca 1875. član Josip Posavec zahvalio odstupajućem predsjedniku u ime skupština na njegovom umnom i razboritom rukovodjenju u mnogim raspravama što ih je „Zbor“ pod njegovim predsjedanjem raspravljao.

U glavnoj skupštini od 22. rujna 1872. čitao je raspravu: „U čem se splošimice najviše griješi u školi?“ Skupština je prihvatila više njegovih rezolucija u toj raspravi a među njima ove dvije:

1. Javna škola uzgaja i obučava mladež ne gledajući na krv i imanja roditelja

2. Školarstvo ne obavljaju, ne unapređuju jedino osnova, makar i napredne školske osnove, već je prava duša školam i školar-

stvu učitelj, koji je kadar i uz loše školsko uređenje prekrasno razvijati sve sile povjerenih si mladeži.

Na drugoj glavnoj skupštini 2. sudebnoga 1873. govorio je o tjelesnoj kazni i bio je za to, da se ona u školama ne upotrebljava, jer je za djetinji duh i tijelo ubitačna, ali nekoli nazučni članovi bili su zato, da se ta kazna i dalje upotrebljava u školama, a to je prihvatila i glavna skupština. Na početku godine 1873. zamolio je Fabković, da mu se nadje zamjenik glede „Zbor“, i glede „Napretka“: (bio je „Zborov“ predsjednik, a „Napretkov“ urednik), jer mu je zdravlje nešto poremećeno, pa bi rado otišao na oporavak. Zamjenjivao ga je Filipović kod uprave „Zbor“, a Ljudevit Modec kod uređivanja „Napretka“. Otišao je u Italiju pa se oporavljao, ali je ujedno i proučavao uređenje talijanskih škola, te je u glavnoj skupštini čitao svoju raspravu o talijanskim školama.

Kao član upravnoga odbora sastavljao je s drugima čitanke za pučke škole na poziv samoljske vlade; bio je u posebnom od-

boru upravnoga odbora za uređivanje društvenih spisa i za izdavanje knjiga za mladež. Bio je izabran u odbor za izdavanje Pedagoškoga rječnika ili enciklopedije, a kad je osnovan „Savez hrvatskih učiteljskih društava“, bio je i on izabran za odbornika. Na ocjenu mu je davao upravni odpor nekoje spise, koji su bili ponudjeni „Zboru“, da ih o svome trošku dađe štampati. God. 1883. bude zaključeno, da će „Zbor“ naručiti jedan ruski časopis, a Fabković će u „Napretku“ izvješćivati o ruskom školstvu.

Dne 17. veljače 1849. bio je Fabković u Pragu, pa je odatle poslao poslanicu pučkim učiteljima u Hrvatskoj. Poziva ih prema onoj našoj: „Više očiju više vidi“, da osnivaju učiteljska društva i da osnivaju najprije manje, a onda i veće knjižnice. Za primjer stavlja, da bi se u svakom kotaru osnovalo po jedno takvo društvo, a glavno bi pak imalo biti u Zagrebu. Dalje veli: „Zavjerimo se dakle bratjo, te izričimo jednodušno: da nam bude mio svaki onaj danak, kojega ćemo se moći sastati, i osobno jedan drugoga požra-

Dom biskupa dra. Josipa Langa.

Smrću dr. Josipa Langa nestalo je jednoga duševnoga velikana među nama. Svi znamo, što je bio biskup dr. Josip Lang našem Zagrebu, cijeloj našoj domovini. Ponos naš, uzor naš, radost naša, a milje i omilje sirotama svake ruke. I upravo ta sirotinja očutila je smrću njegovom gubitak onoga velikoga dobroćinitelja, koji je imao srca i ljubavi prema njima. Da počastimo uspomenu ovoga velikoga našega biskupa, a s druge strane poradimo iza njega u duhu njegovome na boljitak sirota, zasebni odbor zasnovao je zamisao izgradnje doma biskupa dr. Josipa Langa.

Što bi bio dom biskupa dr. Langa?

Zagrebcanima je žao, što im je pohranjen mili njihov biskup daleko od njih na Mirogoju i žele imati tijelo miloga svojega pokojnika bliže, a zato je dušobrižno svećenstvo zagrebačko priteklo u susret vjernicima, da mrtvo tijelo pokojnika bude pohranjeno u župskoj crkvi svete Marije. Zakanjeno biti će i realizirano, kada nam sveti Otac dozvoli zvati našega pokojnika Časnim slugom Božjim. Time bi župska crkva svete Marije, u kojoj bi počivalo mrtvo tijelo našega pokojnika, bila časn dom biskupa dr. Josipa Langa. Zagrebcani si žele da im biskup dr. Lang i mrtav propovijeda u onoj crkvi, u kojoj je on sproveo dugi niz godina u klanjanju Svetotajstvenomu Spasitelju.

Uz ovaj časn dom želi odbor podići biskupu dru. Langu i živi spomenik, drugi dom, u kojem bi se pomagalo sirotinji onako karitativno, kad je on činio za života. Poznato nam je, kako je obilazio naš sveti pokojnik gradom Zagrebom, a i čitavom domovinom čineći svima dobro. Pa zato bi se u tom domu u duhu njegovom pomagalo sirotinji.

A kakvoj sirotinji?

Znamo, kako su služavke jedini socijalni članovi ljudskoga društva bespravni. Riješenje služinskog pitanja jedao je od najaktuelnijih socijalnih pitanja. Znamo, kako nama služavke žrtvuju svoju mladost, svoje tjelesne i psihičke moći dok su zdrave, a u vrijeme bolesti, u vrijeme nemoći moraju ostaviti svoju službu. A te služavke djeca su našega hrvatskoga naroda. Iz sela naših dolaze u grad, da među nama nadju svoj dom. Poznato je kako ih velegradovi primaju Mnoga postrada moralno, a svaka nakon nekoliko godina onemogne fizički. Drugo nemanje važno socijalno pitanje zaštita je one zapuštene ženske mladeži, koje bez uzgoja i nadzora luta grad-

viti. Svrha te poslanice bila je ta, da naše školstvo napreduje prema duhu vremena. («Danica Ilirska», god. 1849, broj 16., str. 87. i 88.)

Kad je kao mlad čovjek bio tako oduševljen za udruživanje učitelja, onda nije čudo što je i poslije četrdeset godina srce se njegov razgrijalo gledajući, kako se učitelji udružuju. Iz ljubavi za udruživanje - neumorno je radio sa svojim zagrebačkim drugovima, pa se tako održala i. opća hrv. učiteljska skupština u Zagrebu.

Kad je godine 1886. držana učiteljska skupština u Pragu, bilo je tamo i hrvatskih učitelja; vodj im je bio Fabković, koji je pozdravio skupštinu u ime «Saveza». Godilo je Hrvatima, kad su vidjeli, koliki je ugled uživao Fabković u Češkoj.

(Svršit će se.)

skim ulicama; za koje vrijeme ova će djeca stanovati u kaznionicama ili bolnicama.

Što želi odbor za gradnju doma biskupa dra. Langa? Želi, da u tom domu nadju naše seoske djevojke zaklon čim u grad dodju, da nadju obranu vjeri svojoj i čudoredu, da nadju štolu praktičnoga života i rada u gradu. Želi odbor, da ona zapuštena ženska mladež gradskih ulica nadje u tom domu zaštitu i uzgoj.

A što kaže Preuzvišeni Gospodin Nadbiskup dr. Bauer o tom domu?

Preuzvišeni gospodin u svojoj plemenitosti veli izrično ovo:

«Poznato mi je bijedno stanje stotina ženske djece hrvatskoga naroda, koja dolaze u Zagreb, da si nadju zarade i služe u našim domovima kao služavke. Sirote su onda kada dolaze u grad, jer ne znadu u kakovo će društvo doći, sirote su čestoputa u napornom svojem radu i još su veće siroče onda kada nemadu namještenja, a ponajviše su, kada onemognu i oslabe, te postanu za rad nespособne.

A poznata mi je i mnoga zapuštena ženska mladež, koja u gradu bez odgoja i nadzora hoda gradskim ulicama izvrgnuta kako moralnoj propasti, onako i materijalnoj propasti, onako i materijalnoj bijedi.

Znajući sve ovo, od srca pozdravljam pothvat odbora za gradnju doma biskupa dr. Josipa Langa za moralnu i materijalnu pomoć djevojkama, napose zapuštenoj ženskoj mladeži.

S veselijem sam primio pokroviteljstvo nad ovom akcijom. Svi znamo, što je bio naš sveti biskup Lang sirotinji grada, pa je pravo, da u njegovom duhu poradimo oko saniranja moralne i materijalne bijede ovih sirota.»

A što sada?

Javljam, da je u tu svrhu odbor dobio od ministarstva poljoprivrede i voda u Beogradu dozvolu igranja lutrije, te je izdao rasprodaju 50.000 srećaka po 10 dinara. Čista dobit ove akcije, prema odredbi ministarstva, ide kako u korist popravka župske crkve sv. Marije, koja će biti dom tijelu biskupa dr. Langa a s druge strane u korist izgradnje karitativnoga doma, u kojem će se raditi u duhu pok. našeg biskupa na korist najvećih sirota.

Nesmijemo zaboraviti, da podupiranjem ove akcije saniramo veliku socijalnu bijedu u našem narodu, pritičemo na pomoć stotinama i tisućama sirota. Ne bi smjelo biti nijednoga štovatelja velikoga našega biskupa kako u Zagrebu, onako i u provinciji koji ne bi pozdravio akciju, te ju moralno i materijalno podupro i omogućio podignuće Časnog Živog Spomejka našem Svetomu pokojniku.

Vučenje zgoditaka usljediti će nakon rasprodanih srećaka u prisuću oblasnih organa u Župskom uredu Sv. Marije, Kaptol 3. Vučenja dan javiti će se u našoj dnevnoj štampi.

Odbor.

Demne vijesti.

Proslava Zrinjsko Frankopanska

Hrvatski «Sokol» u Samoboru umoljava sva domaća društva da izvole sudjelovati kod spomen-slave na mučeničku smrt Petra Zrinjskoga i šurjaka mu Krstu Frankopana, koje će biti u nedjelju dne 3. svibnja. Sastanak svih društava u 11 sati prije podne u dvorištu pred Sokolanom, odakle se polazi na službu Božju u 12 sati u samostan čč. op. franjevača.

Za Langovu Zakladu

za pomaganje oskudne školske djece, darovala je gdja Delić 100 Din.

Premještaj

Ukazom kraljevim od 20. ožujka premješten je po molbi Ivan Fressl. ravn. učitelj u Odri, u srezu veliko-goričkom, u Grižane, u srezu cirkveničkim.

Školskoj knjižnici

trg. Samobora darovala je gdja. Ana Benečić više knjiga iz ostavštine svoga pok. sina.

Za zvona župne crkve

Umjesto vijenca na odar drage im rođakinje gdje. Alice Derenčin, darovala je obitelj Ljubo Rikati 250 Dinara za naša zvona.

Naši naučnici na izložbi šegrtačkih radnja u Ljubljani

Odbor mjesne organizacije Savca hrv. obrtnika u Samoboru poduzeo je akciju, da se iz Samobora odašalje što više naših obrtničkih naučnika na ovu izložbu. Ova je akcija uspjela potporom trg. poglavarstva, Samoborske štedionice, Obrtno-radničkog društva, te doprinosima našega gradjanstva, koje se je odazvalo prigodom sabiranja naših naučnika sabirnim arcima. Nema sumnje da će ova izložba imati veliko djelovanje na usavršavanje naučnika. U Ljubljani ide svega 34 naučnika u nedjelju u jutro a vraćaju se isti dan na večer.

† Maksmilijana Sečen rođ. Majhofer

supruga našeg sugradjana, g. Stjepana Sečna koji sada obitava u Jastrebarskom umrla je 27. pr. mj. u 68. god. te je i tamo sahranjena. — Lahka joj zemlja!

Utjerivanje poreza i inih daća.

Posljednji puta pozivaju se porezovnici koji svojoj poreznoj dužnosti do danas usprkos višekratnih opomena i provedene pljebidbe udovoljiti nisu da dospjeli porez i druge daće najkasnije do 5. o. mj. kod. trg. blagajne uplate, jer će nakon izmaka toga roka i uslijed naredjenja Sreskog poglavara u Samoboru, biti prisilno utjerivanje po izaslaniku Sreskog poglavara, koje je određeno počam od 8. ov. mj., pa neka porezovnici uznastoje da tim neugodnostima za vrijeme izbjegnu.

Zvona za kapelicu sv. Križa.

Darovali su nadalje: Zela Vrbančić, Otruševac 100 D, Dr. Gjurro Horvat, Samobor 25 D, Josip Kos, Gradna 10 D, Stjepan Matijaščić mlinar, Bregača 20 D, Vilim Pavlović, Samobor 50 D, Stanko Kompare, Samobor 30 D, Poglavarstvo općine Podvrh u Samoboru darovala je iz općinske blagajne 250 D.

Svima darovateljima najljepša hvala i od Boga obilna plaća.

Odbor za nabavu zvona moli slavno općinstvo okolišnih sela župe samoborske, da dodju dne 10. svibnja poslije podne na samoborski kolodvor, kamo će prispjeti naša zvona za kapelicu sv. Križa, pa da tako taj rijetki događaj što lijepše na slavu Božju proslavimo. Osobito se pak preporučujemo našim dragim gradjanima i dobrim prijateljima samoborcima, koji su već puno pritekli u pomoć sa svojim darovima za ova ova zvona, pak je sada molimo osobito one iz Rambergove i Šmidhenove ulice te Glavnog trga, da izvijese svoje trobojnice za vrijeme dok prolaze zvona s povorkom kroz Samobor.

Ivan Norčić Iva Matijaščić
Stjepan Kovačić

Bratovština Sv. Jurja.

Novo osnovana bratovština Sv. Jurja proslavila je svečano svog zaštitnika sv. Jurja na dan 23. travnja. O. župnik Zjelić otisnuo

je u kapeli sv. Jurja sv. misr i rekao lijepe riječi o svrsi bratovštine. To je društvo religiozno crkveno, komu je svrha da promiče vjerski život. Iza toga bila je skupština kod g. Čebuškina Pročtana su pravila odobrena po nadb. duhovnom stolu. Privremenoj upravi izražena je zahvala za doajakošnji rad. Po tom je birana uprava bratovštine: Za oca (predsjednika) izabran je g. Nikola Čebušnik, koji se mnogo trudio oko osnutka ove bratovštine. Za zamjenika je izabran g. Stjepan Fresl st. Za tajnika: Stjepan Turovec za blagajnika: Alojz Cvetečić. U odbor su birani gg: Filip Šimec, Josip Kauzlarić, i Franjo Kuhar. A u nadzorni odbor gg: Josip Kalngar, Juro Herceg i Ivan Ivanjšćak.

Nakon što su stvoreni neki važni zaključci, skupština je zaključena, pa se razvila lijepa bratska zabavica.

Nadjeno

Na glavnom trgu nadjeno je vjenčani prsten. — Vlasnik ga može podgnuti u upravi našeg lista.

Ljetni vojni red na samoborskoj željeznici

iz Zagreba

6⁰⁵ u jutro (samo nedjeljom i blagdanom).

8 sati u jutro

12⁰⁵ sati (nedjeljom i blagdanima do Susjedgrada)

14¹⁰ sati poslije podne

18³⁵ sati na večer (samo na radne dane)

20³⁰ sati na večer

iz Samobora:

6¹⁰ sati jutrom

8⁰⁵ sati (samo na radne dane)

12²⁰ sati o podne

18⁴⁵ sati na večer

20³⁰ sati na večer (samo nedjeljom i blagdanima)

Izgubljeni sin

Zove se predstava, koju će seljački dilentanti davati dne 10. o. mj. u Sokolani u Samoboru. — Upozorujemo već danas naše građanstvo na ovo prikazivanje prvih seljačkih diletanata kod nas.

Darovi kapeli u Lipovcu

Franjo Grabner Stengl 50 Din, Antun Stengl, 20 D. po 10 D: Ignac Zuguda, Josip Koščica, Mijo Regović, Ignac Prosoli učitelj po 5 Din: Tomo Librić, Janko Lehpamer, Ignac Hofer, Mijo Nikl, Stjepan Ivčić, Jaga Nikl, Tonka Nikl, Jure Lehpamer, Magda Lehpamer, Taža Lehpamer, Valent Štibhar, Ivan Kuhar, Bara Kuhar, Makso Lehpamer, Ivan Lehpamer, Franjo Šošarić, Franjo Hofer, Martin Stengl, Ignac Plavko, Valent Nikl, Stjepan Skendrović, Franjo Štibhar, Katica Borse, Franjo Fresl, Petar Skendrović, Anton Dobranić, Josip Tonše, Stevo Hofer, Stjepan Skendrović, Andrija Kuhar, Ignac Hofer, osim toga darovale mnogi još po 2 i 3 dinara. Odbor svima na ljepše hvall te se preporučuje i nadalje za milodare.

Čedomir

Na lvi Jakopac iz Klaka, 36 god staroj udovici majci 4 djece, vidjeli su se znakovi trudnoće. — U početku mjeseca aprila o. g. nestalo je tih znakova i počelo se je u selu pogovarati, da je ona rodila i dijete negdje zabašurila. — Doznala je zato i oružnička stanica u Rakovom potoku, te je povelu izvide i stvar prijavila sudu. — Na lice mjesta izišlo je sudsko-lječničko povjerenstvo. Osumnjičena Eva Jakopac priznala je, da je prošle godine zanjela dijete sa jednim momkom, kojemu imeće neće odati, pa kada se je dana

4. o. m. spopali trudovi, da se je sklonila u svoju štalu i ondje oko 6 sati na večer rodila muško dijete, koje je iza poroda zamotala u krpu, položila u jase, te ga pokrila (zatrpala) sijenom, ostavivši ga u ovakovom položaju plačuće, prepustivši ga daljnoj sudbini.

Sutradan u jutro pošla je ona opet u štalu pogledati dijete i našla ga još malo dišati, ostavivši ga i sada u istom položaju uz želju, da umre, te je isto za kratko vrijeme preminulo.

Mrtvo dijete prenijela je potom u komoru kraj štale i tamo ga sakrivena držala dva dana, a nakon toga zakopala ga u zemlju, nedaleko od štale.

Dijete je povjerenstveno razadjeno, te je ustanovljeno, da je došlo na svijet potpuno donošeno, razvijeno i zdravo! — Osumnjičena mati brani se da je ovako postupala sa nezakonitim rođenjetom iz straha i sramote pred vlastitom djecom, nevjestom i ostalim svijetom. Sudski postupak je u tečaju.

Ukradjen rum

Dragica Resman iz Braslovja služavka kod ovdašnjeg kavanara Josipa Kostolić ukrala je na štetu istoga oko 15 litara ruma u vrednosti od 1000 Din.

Kradja rublja

Juro Šeketa iz Jagnić doša prijavio je da je na njegovu štetu nepoznati počinitelj ukrao raznog muškog i ženskog rublja koje se je sušilo u dvorištu. — Trpi štetu od 1250 Din.

Prežežen po automobilu

Dne 3. travnja o. g. u 1/2 10 s. na večer vozio je automobil nepoznatog vlasnika cestom Jaska — Zagreb. Kako nije imao svijetla naletio je u Klinčaselu, na Franju Razum iz Sv. Martina koji je na više mjesta zadobio teške tjelesne ozljede. — Razum odvežen je u jednu zigrebačku bolnicu.

Umrli u župi Samobor od 15—30 IV.

Jaga Grgat r. Mataušić, selj., 79. god. Podvrh. — Juraj Celizić, dijete 5 mjes. Gradna. — Terczja Rožer r. Črnologar. 52 god. Samobor. — Pava Matkonić, selj. 87 god. Bobovica. — Dragica Tanković, dijete, 3 god. Slava gora. — Ivan Dračin, selj. 47 god. Vrbovec. — Vladimir Krajač, dječak 11 god. Samobor.

DOPISI.

Sv. Martin pod Okićem.

Siromašno, ali ugodno i veselo mjestance Sv. Martin pod Okićem podiže se u zadnje vrijeme sve to više u kulturnom i prosvjetnom smjeru. Tako su nabavljena prinosom župljana i nekih domaćih sinova u pokrajini nova zvona za obližnje kapele Sv. Antuna u Klakama, i Sv. Roka u Galgovu, a prije toga jedno veliko zvono za župnu crkvu u Sv. Martinu.

Škola u Sv. Martinu proširena je iz dvorazredne u četverorazrednu.

Osnovano je u zadnje vrijeme društvo od preko 40 članova «Bratovština posmrtnog društva Sv. Roka» koje ima za zadaću, da prisustvuje korporativno sa naročitim znakovima kod sprovoda, crkvenih slava, da uzgaja narod u moralnom i gospodarskom pogledu.

Tako je ovo društvo priredilo dana 5. IV. jednu vrlo uspješnu i za seljačvo poučnu igru «Izgubljeni sin», koja se je usljed velikih navala i zahrijeva pučanstva morala ponoviti na Usrsa i Uskrani ponedjeljak. Kod predstave sudjelovala je i domaća glazba. Na Uskrani ponedjeljak prisustvovali su ovoj igri i izlet-

nici iz Samobora, na kojima se vidilo zadovoljujuće razočaranje, da jedni seljaci od pluga i motike imaju smisla za ovakove stvari.

Sa zadovoljstvom može se, čestitati seljačtvu u Sv. Martinu koje je zauzelo stanoviše, da se samo naprednim, kulturnim i prosvjetnim radom dolazi do slobode.

Za ovaj podhvat ide dakako velika zasluga i priznanje mjestnoj inteligenciji kao upravitelju općine g. Jagiću, ravnajućem učitelju g. Miholjeviću i g. kapelanu Horvatu, koji potonji je i uvježbao prikazivanu igru «Izgubljeni sin» i priredio sve kulise, zastore i t. d., dok se od strane seljačva naročito ističu Ivan Razum iz Konščice kao predsjednik društva i Mijo pl. Bašić iz Podgradja predsjednik Hrv seljačke zadruge.

Pohvalno je i za primjer mnogima, kako se u Sv. Martinu pod Okićem slažu i potpomažu mjestna inteligencija i narod u svakom humanom, kulturnom i prosvjetnom radu.

NA FLORJANOVO.

Po vulicah naših prošecija ide i v Gornji kraj k cirkvi tak stari obrača; vu jnoj su dečica i purgari naši i ludi ze sel su i društva domača.

Krovi ki ognu su zmirum vu strahu prošeciju denes čist srečno glediju, v zelenom se turen s cirkvice kaže, železne se helme ob suncu svetiju.

Prošecija ide na zagovor zdavnj kad pri nas zgorelo je vnogo tak stajne i prosi se pomoć od sveteg Florjana, z ognja da nesreče bi bilo kaj majne.

B. T—i.

JOSIPU VANJEKU.

(* 1866. — † 1905.)

Bizo je od nas odišel zdavno na grobiju spi zmirum vu mestu se čuti da nega med nami ni.

Jek u je našu osnuval celo joj srce je dal, za muziku staru se hriuil, v cirkvi igra! je znal.

Dečicu vučil je v štoli, spučeval v dobro ju zmir, a vumrl je, kad je mislil, vužival zaslužen mir.

K Sesvetam, kada na grobje grne naš tužni svet, jek a mu negva popeva, za spomenek vnogo vre let. —

B. T—i.

Sokolstvo.

Sabiranje sa Savea Hrvatskog Sokolstva

U nedjelju dne 3. o. mj. na dan proslave Zrinjsko Frankopanske sabirati će marne naše sestre Sokolice, Ivka Regović, Anka Regović, Gabron Ivka, Mihelić Mira, Mihelić Vjera i Oreta Šuklje dobrovoljne doprinose u korist Saveza Hrv. Sokolskih društava. — Rodoljubno se građanstvo umoljava da prema mogućnosti svaki svoj obol doprineše za ovaj Savez, koji ima tešku i veliku zadaću da organizuje hrvatsko Sokolstvo, koje nema sreće da se grije toplinom mogućničkog sunca.

Vježbači

koji su bili pozvani posebnom okružnicom za 17. pr. mj. na točan polazak vježbi, neka se ovome pozivu o d a z o v u, ili u protivnom slučaju neka predadu svoje članske iskaznice br. tajniku. U Savezu se punom parom radi za »Slet« a i proslava 100-godišnjice hrv. kraljevstva nije daleko, treba zato ozbiljno prionuti za rad. O d b o r.

Planinarstvo.

Hrvatsko planinarsko društvo podružnica „Japetić“ u Samoboru

U nedjelju dne 3. svibnja priredj je naša podružnica skupni izlet na Oštrc na kojeg je pozvana naša matca iz Zagreba te bratske podružnice Sljeme Zagreb, Plješivica Jastrebarsko, Karlovac, i Strahinčica Krapina, tom prigodom će se ujedno otvoriti novo označen put na Oštrc prozvan Pasarićev put.

Poziva se ovime cjelokupno članstvo da tom izletu nehaljeno prisustvuje, a članovi kojima privatno zvanje ne dozvoljava, da se u jutro priključe, umoljavaju se, da poslije podne dodju u susret hrvatskim planinarima na Rude do gostione Borse.

Program izleta je slijedeći: Članovi podružnice Japetić sastaju se točno u 6.30 sati u jutro u društvenim prostorijama (gostiona Zvezda) odakle se polazi na kolodvor pred članove matice i ostalih bratskih podružnica koji dolaze sa jutarnjim planinarskim vlakom u 7.10 u Samobor, zatim zajednički polazak u Rudarsku dragu do 3 km. gdje je postavljena ploča Pasarićevoga puta.

Usljediti će samo otvorenje puta, zatim uspon na Oštrc gdje je sastanak bratskim podružnicama Karlovca i Jaske nakon kraćeg odmora prosljedjuje se preko Belih stena na Prekrižju do planinarskog skloništa, zatim silazak u Rude do gostione Borse. — Vodja puta je g. Kleščić st. — O d b o r.

Društvene vijesti.

Glavna skupština

vatrogasnoga društva u Samoboru održat će se na Florijanovo 4. o. mj. u 11 sati prije podne u dvorani trg. poglavarstva. Dnevni red: 1. Otvorenje skupštine. — 2. Izvještaj tajnikov. — 3. Izvještaj blagajnikov. — 4. Izvještaj vježbatelja — 5. izvještaj spremištara. — 6. Izbor odbora. — 7. Eventualije.

Poziva se članstvo svih vrsta, da skupštini prisustvovati izvoli.

Hrv. Sekola u Samoboru

pristupio je kao član utemeljač gosp. Ovido Špigelski, žup. tajnik u m.

Debrovoljnom vatrogasnom društvu u Samoboru

pristupila je kao utemelj. član gđa Antonija Špigelski.

Debrovoljne vatr. društvo u Bregani

održaje dne 10. svibnja u 10 sati prije podne u prostorijama tvornice štapova u Bregani svoju redovitu glavnu skupštinu na koju se pozivaju svi p. n. g. utemeljiteljni i podupirajući članovi.

Javna zahvala

Slav. školskom zboru u Samoboru, kao i školskoj djeci koja su otpratila neprežaljenog nam sinčića

Vladimira

do hladnog mu groba, i cvijećem mu odar okitili budi ovime izrečena naša najdublja hvala.

August i Barica Krajač

raz užeći roditelji.

Postolarski alat

sa šivačim strojem prodajem ili iznajmljujem — Upitat Starogradska ulica 29

Tražim

i sobicu i kuhinju u Samoboru J. Tomše električar, Ribnica 13. Jesenice ob Savi.

Prodaje se

nova hrastova spavaća soba politirana. — Upitati u upravi.

Starinski ormar

dvokritni, visoki za odijela prodaje se. — Upitati u upravi lista.

Stan od 2 sobe

i kuhinje iznajmljuje se sa lokalom ili bez njega — Upitati kod gosp. Stj. Fresla, i u kući g. Sofije ud. Lamot. Šmidhenova ulica.

Iznajmljuje se

stan u Vili u I. katu od 5 soba i 2 kuhinje, ili 2 stana po 2 sobe kuhinje i nuzprostorije. — Upitati kod Ivana Ivanjščaka, Samobor.

Iznajmljuje se

stan u Vili od 3 sobe, kuhinje i nuzprostorija kroz ljeto sa pokućtvom. — Upitati kod Ivana Ivanjščaka.

Dojna koza

prodaje se jeftino radi pomanjkanja prostora. Daje dnevno 1 i pol l. mlijeka. — Šmidhenova ul. 39

Javna zahvala.

Kako je mene zadesila teška bol gubitkom za uvijek moje dobre supruge i moju djecu u tugu zavio gubitak predobre majke

Alice Derenčin

smatram si svetom dužnošću, da se zahvalim svima prijateljima i znancima, koji su nastojali ovu bol ublažiti iskrenim saučešćem, kao i onima, koji su njoj iskazali zadnju počast sprovedši je na putu u vječnost, te njezin odar okitili cvijećem i vijencima.

Napose toplo hvalim gospodinu ravnatelju Milanu Langu, koji se u „Samoborskom listu“ sjetio pokojnice lijepim riječima i opet pokazao veliku plemenitost svoga srca.

Hvala budi još jednom svima.

Krešimir Derenčin.

Gostiona

Franjo Tkalčić

(prije Ivan Budi)

Dnevno svježi zajutak najbolja Plješivička vina. Primaju se abonenti uz znatan popust.

Preporuča se

Franjo Tkalčić
gostioničar.

lagovi i kace

od 18 i 30 hl. prodaju se uz vrlo povoljne uvjete. — Upitati kod gdje Ane Kazić, Perkovčeva ulica Zatim. razni pivničarski pribor i veliki stol za gostionu.

Oleandere

bijele i crvene prodaje Štemberger (zvo- nar) Bregovita ulica.

Gostiona k Zvijezdi

preporučuje sobe za strance. Svaki dan izvrsne domaće kranjske kobasice. Topla i mrzla kuhinja. Cijene solidne. Točna podvorba.

Toći se pravo Plješivičko vino.